

High End Praha 2012

3.patro

Audio Ego – MartinLogan/ThetaDigital: vše je na svém místě, od již legendárních závitových polic pro komponenty až po koutek s výtečným espressem, tak to má být a jak to mám rád. Proto je salonek Tiber mou první expozicí na HEP a letos se tímto pohybuji po podlažích zleva doprava. Zvuk z hlavní sestavy je prezentován s rozumnou a o moc příjemnější hlasitostí než loni, takže si všichni opravdoví posluchači mohou vychutnat rychlý a transparentní zvuk Loganů poháněných osvědčenými zesilovači Theta Digital. A po stranách salonku různá řešení pro streaming audia. Příjemná expozice, příjemní lidé, v rohu navíc krásné hodinky PRIM, pohoda a radost.

Absolute Audio – MarkLevinson/Focal: čistě a elegantně působící expozice, kde se mimo každoroční sestavu nápadně vyjímá stream-solution s velkým displejem a na něm se zobrazujícími obaly alb oblíbených interpretů, jasně viditelný nový trend v hi-fi. Podstatnější je, že zvuk v tomto salonku pro mě byl poutavější a celkově o dost lepší oproti předchozím ročníkům.

High End Audio Studio – AudioPhysic/ClearAudio/Primare: velmi pěkný a jemně vyvážený zvuk, krásné přístroje a dokonalý výhled na matičku Prahu. Expozice nebyla rušena hlasitými pořady od sousedů a zřejmě i díky většímu salonku zde vládla uvolněná a optimistická atmosféra. V centru dění jako vždy krásný gramofon, tentokrát doplněný komponenty Primare. Oproti loňsku určitě krok kupředu.

Eurostar – Denon/Classé/BW: jediné slovo: Šneci. Ke slyšení zde byl skvělý, živý a hlavně neagresivní zvuk. Zdrojem je CD/SACD Denon, zesilovače Classé, aktivní vyhýbky a repro B&W, toť mix ze kterého vzniká poutavá a poslouchatelná expozice, hodná takto významného hráče na trhu českého hifi. Konečně!

JBP Tech – NAD/Magnat: prostorný salonek Vistula nabídl příchozím nevtíravý, ale současně nevýrazný přednes dvou soustav s komponenty NAD. Z nich mě zaujal zejména DigitalMediaTuner a Wifi-DAC převodník, jakýsi svěží progresivní vánek v portfoliu jinak velmi konzervativního výrobce. Uvítal bych ale poněkud intenzivnější prezentaci, na mě tu bylo poněkud "klidno".

RP Audio – Audionet/VividAudio: výborně připravená expozice plná hudební radosti, s výborným zvukem. Bohužel jsem při každé návštěvě slyšel jen sestavu Audionet/Vivid, ale stejně jako loni patřila expozice RP Audio zvukově k nejlepším na výstavě. Reprodukory VividAudio navíc nenápadně prorůstají do expozic dalších vystavovatelů, kde tak mohou svým jemným, lehkým a přesným zvukem těšit mnohem více posluchačů, než kolik by se jich vešlo do tohoto jednoho mile působícího salonku.

Eurostar – Denon/BW: podobně jako loni Eurostar nabízí i menší poslechovou sestavu "pro lidi". Tentokrát zesilovač a CD/SACD Denon (hrající gramofon jsem nezastihl) doplňují mimořádně povedené regálovky B&W PM1, takže výsledný zvukový dojem byl prostě skvělý - a myslím že jsem se o expozicích Eurostar v minulosti takto pozitivně dosud nevyjádřil. Pro mě jedno z překvapení HEP2012.

Basys – Cabasse/Marantz: to dobré naštěstí zůstává – v tomto případě Marantz hrající do avantgardních koulí Cabasse LaSphere. Po roce jsem si opět vyloženě vychutnával přesný a lehký zvuk plný živoucí energie, který byl současně jemný a zklidňující, asi jako když hrají dobré komponenty do dobrých reprosoustav. Cena LaSphere je sice značná, ale - neodpustím si srovnání s loňskými Ante – toto by byly DOBRĚ utracené peníze. Expozice byla doprovázena příjemnými přírodními motivy na "nerozmazné" telce Loewe (tj. ne 3-D, což mě, konzervatici, dosti imponuje:-)

Panter – Benchmark/Sennheiser/Elac: dva typické pohledy: na jedné straně nezaměnitelné reproduktory Elac, naproti sluchátka Sennheiser (zejména HD800 a nové HD25). Doplněno

všudypřítomnými krabičkami DAC převodníků Benchmark. Letos jsem si konečně uvědomil, jak zajímavý a příjemný je zvuk linoucí se z PC / DAC a omnipolárů Elac, když jsou krmeny lampovou něhou zesilovače Copland. Zřejmě i díky rozumné až nízké hlasitosti produkce – prostě méně je někdy více, a já za tento krok správným směrem velmi děkuji!

AQ – AcoustiqueQuality/ProJect: pokud si pamatuji že expozice AQ byla před rokem taková nijaká, tak teď bylo vše jak má být: příjemně hrající a oku lahodící (dvě) sestavy s gramofony, předzesilovači a reproduktory vlastní výroby, milá atmosféra a stojánky s ceníky ze kterých na mě vykukovaly skutečně zajímavé a rozumné ceny za všechny ty všechny krabičky a točící se nádheru. Tentokrát mě vyložené zamrzelo, že nemám doma žádné vinyly a tedy ani smysluplnou možnost něco si vybrat a odnést s sebou, ach jo..

Xavian: salonek stále plný lidí, takže jsem neměl možnost se více zaposlouchat do nových modelů reproduktorů XN Virtuosa, které byly letos podpořeny komponenty Hegel. Přesto bylo hned zřejmé, že zvuk je opět velice detailní, živý a kultivovaný - prostě ucho pana Barletty umí slyšet a ruka pana Barletty umí vyrobit. Palec nahoru!

Audio Salon - Audionote: klasika nade vše – gramofon (občas i CD), lampy, dřevo-izolátory a splétané silové kabely jak v dílně mého dědy, vše zřejmí jak z dob kdy Tesla ValMez byla králem - ale zvuk který vás vynese do nebe... Stejně jako loni, i letos jsem se jen utvrdil v přesvědčení, že je pro mě tento plastický, přirozený a emotivní projev s pevnými basy a současně lampovou hebkostí horkým favoritem na vítězný zvuk výstavy. Dva postřehy: dokonalé dřevo a lak krabicičních reproduktorů, a drzý nápis "8Watts"... **TOP5**

Hifi Studio Tykon – Avantgarde/Audia: očekávání něčeho netradičního k vidění a poslechu se naplnilo už pohledem na štítek u vchodu, kde mimo názvu studia byl jen rozpis kdy se bude poslouchat sestava Avantgarde Accoustic se sytější červenými hory, a kdy Audia se Sonus Faber. Přesto jsem se při několika pokusech během So i Ne trefil vždy na Audii. Pokud to zrovna okolní ruch davu nebo sousedů dovolil, liboval jsem si na přímočarém a přesto jemném a detailním přednesu, zkrátka to tady hrálo moc pěkně. Jen pohled na neomaleně krásný design a všemu vévodící knob hlasitosti vypnutých Avangarde mě nutil k zamyšlení, proč mi ty sudé hodiny stále ne a ne vyjít.

Perfect Sound – KEF/Burmester/Neyton: podobně jako loni nejprve vcházím mezi kulisy akustických prvků, za nimi mě čeká další překvapení letošního HEP: luxusní značka Burmester v portfoliu této mladé firmy, hrající do KEF Blade. Zvuk z této sestavy je rychlý a vzdušný, s typickou jemností a křehkostí "made by Burmester", jak si tento zvuk pamatuji ještě po letech kdy jsem slyšel podobný set v jednom rodinném domě. KEF k výslednému dojmu přidávají zajímavý moderní vzhled. Přesvědčivá kombinace.

CPT – Jamo/Onkyo/Klipsch: Expozice s již legendárně krásně zpracovanými otevřenými soustavami Jamo, které poskytují dynamický a nekompromisní vjem, včetně basu jenž popírá vše co jsem se kdysi učil o ozvučnici reproduktoru. Nově byla na téměř místě i sestava s reproduktory Klipsch, které mi opět po roce dávaly pocítit onu živočišnou radost z hudby, přestože nebyly napájeny lampami jako loni. Malý Woodstock v salonku Danube (i když občas neplánovaně i pro sousední salonky)

Scroll: příchozí hifisté už za těch pár let vědí, že zde se prostě poslouchá hudba, a průnik lidí do salónku probíhá jak vstup do sauny, rychle a s minimem průniku média z okolí. V klidu uvnitř se line detailně propracovaný, precizní zvuk z kombinace Scroll + Vivid Audio. Tentokrát mě ale hudba pohltila nějak víc než předchozí roky, nejspíš díky novému transportu Scroll, který jakožto prototyp byl polo-uschován ve spodní polici stolku. Důstojné chvíle poslechu byly občas zlehčeny marnými pokusy transportu zobrazit CD-text na segmentovkách displeje – ale na mě to působilo mile a srdečně.

Finale Audio – McIntosh/FrancoSerblin: Malá místnost s elektronkami v zesilovačích, regálovkami Serblin a barokní hudbou. Bohužel mi tento žánr nijak neimponuje a pasáže které jsem slyšel podle mě ani nedávají vyniknout nesporným kvalitám zapojených komponent. Zřejmě nejsem s tímto

názorem sám, soudě podle toho že kdykoli jsem nakoukl dovnitř, bylo zde volno až prázdno. A to je škoda, tento zajímavý lampový aparát by si zasloužil mnohem více pozornosti.

9.patro

Hifi Studio Panský Dvůr – Audiolab/WLM: vlídně působící expozice se vždy usměvavým panem Diokem a jeho progresivními nahrávkami odvážného jazzu a rocku působila jako ta správná relaxace od poněkud jednotvárných audiofilních nahrávek v jiných saloncích. U všech komponent byly k vidění velmi lidské cenovky a systém se Stellami produkoval detailní a energický zvuk, s výraznou lokalizací nástrojů, které se někdy zdály hrát až z prostoru venku za oknem. Navzdory marnému těšení se na elektronky mi zde bylo moc příjemně.

Gothic – NuForce/Grado: jednoduchá a funkční expozice se sluchátky a DAC převodníky, takže při vstupu do salónku vládl jen zdánlivý klid. Nejsem skalním příznivcem sluchátek, a nedovolím si tedy hodnotit detaily mezi modely, ale o to více mou pozornost přitahoval převodník NuForce DAC-9, s tajným přáním vyzkoušet jej někde v klidu bez davu návštěvníků, a hlavně: na reproduktorech.

Weber Milan – Audiomat/Triangle: jednoduše pojatá audio sestava: CD, elektronky, kabel, repro. Jemně laděné Triangly napájené zesilovačem Audiomat Réference s EL34, a výsledkem je velice příjemný, kultivovaný zvuk plný detailů a emocí. Vydařená kombinace, vydařený zvuk. Na stolku ještě dva pěkně provedené lampáče, jeden dokonce s více než zajímavou cenou – na ten si ještě určitě udělám čas!

Horn Studio – Lowther/AudioDIY: už jen DIY v názvu slibuje v hifi něco zvláštního. Expozice je věnována jednopásmovým Lowther měničům, a samozřejmě elektronkám. Jestliže je konstrukce beden specifická, i zvuk je specifický – velmi příjemným a hlavně přirozeně relaxovaným způsobem. Poslouchat hudbu zde byla pohoda a radost, opět bych řekl že více než v minulosti. Atmosféru doplňovala hořící svíčka na stolku a tajuplné velké přístrojové krabice, částečně skrývané před zraky příchozích v rozích místnosti..

CPT – Piega/Scandyna: Odloučené pracoviště s alternativními komponenty. Repro Piega s páskovými výškovými měniči vykazují sice značnou směrnost, ale také neobyčejně jemný a analytický projev, až se mi nechtělo věřit že je napájí tentýž konec Onkyo jako v 3.patře. Velmi dobrý zvuk, určitě mezi nejlepšími na výstavě. Ve stínu Švýcarské vlajky se trochu mimo hlavní zájem nacházely další reproduktory do interieru – slyšel jsem největší černý model a ten hraje přinejmenším stejně dobře, jak vypadá.

Audio Studio – Plinius/Dynaudio: Áčkové zesilovače letos hrají do jiných regálovek Dynaudio než loni a předloni, ale stále s velmi dobrým zvukem se spoustou detailů a dobře stavěným prostorem. Přesto mě napadlo, že předchozí regálovky byly možná o něco přesvědčivější – je ale možné si to po roce pamatovat?

Krautwire – Krautwire/WBT: v místnosti ticho, přesto vždy dost lidí a nespočet zajímavých drobností k prozkoumání - zdejší expozice jsou takové Klenoty pro bastlíře, nádhera. Hotové kabely vlastně jen dokreslují, co všechno lze z té třpytivé stavebnice drahých kovů a Teflonu postavit. Můj osobní dojem: Stříbro na vítězném tažení světem hifi.

Audio Trade – Quadral: expozice s vysokým nasazením a explicitním zvukem, často i zasahujícím sousedy na prakticky celém podlaží. Zato zazněly i rockové a techno žánry, nejen obligátní poslechný jazz, a vždy je Quadraly zahrály s jistotou a plastickým realistickým zvukem, velmi pěkně, a přitom s jistou špetkou rock&rollu a živelnosti. Pro mě určitě to lepší na letošní výstavě.

IN AV – KRAudio/AntelopeAudio: pokud se dotyčný probojoval zástupem lidí až do pokoje, jeho zrak celkem předvídatelně utkvěl na jednom z nápadných zesilovačů KR audio s elektronkami, co spíš

připomínají výbojky do pouličních lamp. Jenže můj zrak utkvěl stejně intenzivně i na dokonale krásném laku reprosoustav Dali, které ve spojení s Koronzillou poskytly sladký, plastický, detailní a přirozený zvuk, nijak nenaléhající, přesto plný emocí. Přitom se zde hrálo jen z PC (pardon, z iBooku), do vynikajícího DACu AntelopeAudio. Pro mě zde byl v rámci expozic kde je zdrojem PC (pardon,...) nejlepší zvuk výstavy. A k tomu v zázemí i skvělá kávačka:-)

Top Audio – Sonos: multiroom systém distribuce zvuku nemohl stejně jako loni v jedné místnosti ukázat své kvality, zato mě uchvátil zajímavý retro-design jednoho z prvků s průhledem na oranžově žhnoucí elektronku..

Inter Audio – Audiomat/ZuAudio: High-End v té ryzí podobě, krásné komponenty, netradiční vzhled, dokonalý zvuk. Zda je to více reprosoustavami nebo lampami v komponentech, nebo tou vzájemnou vazbou je otázka, ale funguje to výborně. Když zmiňuji dokonalý zvuk, myslím to vážně! **TOP5**

HOSHI – Audioexclusiv: expozice hned vedle se mě také dotkla High-Endovým prstem. Dominantní elektrostaty, mezi nimiž se tajemně bylští čelní panely s nápadnými ovládacími knoby. Zvuk je skvělý, dokonalý. Při dobré nahrávce zažívám mírné mrazení v zádech, a to jsem jen v hotelovém pokoji. Cenovky jsem zde neviděl a po cenách se ani neptal, prvotní je ZVUK – ale něco mi říká, že návod jak na to je vidět z okna:-) **TOP5**

Shan – Shan/RIAudio: toužebně očekávaný sen se splnil – Shan opět na HEP! Zapojené bílé odlišky hrají prostě skvěle, ale zájem lidí mě drtí, takže raději čekám na So večer a v klidu si jdu znovu poslechnout mou oblíbenou DianuKrall. Jenže něco tomu chybí – vypnuli jsme tedy CD a zapojili tutéž hudbu z vinyly a je to zde: Shan v celé své slávě, moje srdcová záležitost. Jemné a syté výšky, prostor, přehledné střední pásmo, dokonce i bas v souladu, výborný projev bez jakékoli ostrosti nebo přikrášení. Zřejmě výborná vyhýbka, práce hodná Mistra (který si náhodou na chvíli přisedl a s chutí si své dílo poslechl..). Paráda!

Hifi Studio Tykon – Electocompaniet/WilsonBenesh: Podobně jako loni i letos je expozice skvělá se skvělým zvukem. Není nutno používat nápadných řešení, neboť **nejlepší zvuk výstavy** nic takového nepotřebuje. Kombinace zde prezentovaných komponent mě při každé návštěvě salonku překvapila nejen transparentním, relaxovaným a prokresleným zvukem, ale i vynikajícím basem. Zde jsem pobýval rád, a chodil si sem občas zkalibrovat ucho. Bravo! **TOP5**

24.patro

Finale Audio – McIntosh/FrancoSerblin/Lyra: McIntosh vyrábí krásné a líbivé komponenty. Ani nemusí hrát, stačí jen když svítí jejich displeje a čelní panely, je to prostě nádhera. Expozice je jednoduše ale účinně koncipovaná, se zvukem který se na mě působil připraveně a příjemně, o dost lépe než vloni. Bohužel jsem během celého víkendu nezastihl vinyl na gramofonu, ale i když nehraje – přece se točí..

Audio Ranny – Audiomat/EMMLabs/Triangle: jako vždy vzorně připravená expozice, s krásnými stroji, množstvím nahrávek a přívětivými úsměvy. Loni jsem zvuk v této expozici hodnotil jako nejlepší na výstavě, letos mi k tomu bohužel něco chybělo – zřejmě reproduktory... To malé černé nic sice hrálo lehce a vyrovnaně, ale nenacházel jsem ten étos který by mě dokázal nadchnout a zapasovat mě na delší dobu na židli mezi ostatní posluchače. A velmi by mě v tomto ohledu zajímal názor ostatních.

Iryson – BMC/Surrountec/Gamut: expozice s dvojicí sestav, které si vyžádaly větší prostor salonku oproti předchozímu ročníku. Průvodní slovo a skvělý zvuk, jeden z nejlepších na výstavě, pro mě zejména ze setavy Gamut. Moc dobrá práce!

KAS Audio – Naim/Kudos: prostorný salonek a v centru dění nápadné množství podobně vzhlížejších černých krabiček s displeji a podsvětem výhradně zelené barvy. Naim je stylový, Naim je prostě takový. Partnerem letos byly reproduktory Kudos, a když hrály prostřední sloupky, výsledek byl zvukově velmi

příjemný, s přirozeným a otevřeným vokálem a jemně dávkovanými výškami. Bohužel jsem slyšel i vnitřní sloupky, které se mi na basech v tomto prostoru vůbec nelíbily. Expozice jako taková působila uvolněně a přívětivě, škoda že se někde na horní polici netočil nějaký vinyl.

Shrňme.....

- *milé překvapení: expozice IN AV a jejich mega-elektronky, převodníky AntelopeAudio, čarokrásné bedny Dali a bezva espresso*
- *malý krok pro člověka, ale velký pro lidstvo: tj. posun v prezentaci příp. zvuku jsem zaznamenal nejvíce v salóncích IRYSON, AQ a u obou expozic EUROSTAR*
- *základní poznatek: sestavy které se mi líbily loni, se mi líbily i letos. Elektronky mám prostě rád:-)*
- *postrádal jsem na výstavě cokoli z rukou Mistra Pavla Dudka, bez něj je svět (i HEP2012) takový neúplný*
- *při dlouhém přemýšlení ke kterému odstavci dopsat pátý "TOP5" jsem dospěl k názoru, že bych měl chuť udělit jej stejnou měrou kombinacím: Marantz+Cabasse (Basys), Gamut (Iryson), Scroll (Scroll), Audionet/VividAudio (RP Audio).*
- *nemilé překvapení: méně vinylu a více (hi-res) audio-streamu, aniž bych si současně všiml vzestupu subjektivní kvality zvuku. A kam vlastně zmizely ty loňské úžasné cívkové magnetofony??*

JP